

The Relationship of Participation in Poverty Reduction with The Cost of Equity and Cost of Debt

Mohammad Hossein Fallah Zavareh¹, Zohreh Hajjha^{2*}

¹ Ph.D. Student in Accounting, Department of Accounting, Kish International Branch, Islamic Azad University, Kish Island, Iran, Email: hossein.fallahzavareh@gmail.com

^{1*} Professor of Accounting, Department of Accounting, South Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran, Corresponding Author, Email: drzhajha@gmail.com

Article Info

Received: 19/06/2024

Accepted: 04/12/2024

Pages: 137-158

Keywords:

Poverty Reduction; Cost of Stockholders; Debt Cost

ABSTRACT

Poverty eradication is a priority of the United Nations Sustainable Development Program, the World Bank, as well as many governments around the world. The companies admitted to the Tehran Stock Exchange play an essential role in helping the campaign to reduce poverty in the country. The purpose of the current research is whether poverty reduction by companies shapes their financing costs or not. In this research, the relationship between participation in poverty reduction with the cost of equity and the cost of debt for the period of 1397 to 1402 was made. equal to 612 observations) that a total of 612 observations were used for the research period. The statistical method used in this research is the multivariate regression method using the panel data method. The results of this research showed that there is a significant relationship at the 95% level between participation in poverty reduction by companies with the cost of equity and between participation in poverty reduction by companies with the cost of debt.

JEL Classification:

G14; G35; M41

COPYRIGHTS

©2023 by the authors. Published by the Islamic Azad University, West Tehran Branch. This article is an open-access article distributed under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

Extended Abstract

Purpose

Poverty alleviation is an emerging issue concerning countless earthlings. Existing studies examine poverty-related issues mainly from the perspectives of agriculture, labor, policies, and macroeconomics. In this research, we contributed to this literature by documenting the economic consequences for companies that participate in poverty alleviation. The main findings of this research make companies aware of an important benefit of helping the poor, and that important finding is the reduction of financing costs from both the equity and debt markets, which in turn encourages companies to contribute more to poverty reduction for their countries. In addition, the analysis of the mechanism of helping to reduce poverty in companies shows a potential benefit in terms of improvement in reputation and trust among stakeholders and businesses. Unlike previous studies that examined the overall performance of corporate social responsibility, this research focused on the responsibility of the company towards shareholders who have little influence (i.e., weak people) on the company's performance. Poverty reduction has little impact on the core business activities of companies compared to other corporate social responsibility activities related to the company's employees, suppliers, and customers. Hence, corporate poverty alleviation may have little incentive to earn profits and may reflect corporate empathy and compassion for others.

Methodology

Existing studies on corporate poverty reduction focused on examining the determinants of such philanthropic actions and its impact on company value or stock returns could be interesting. The main goal of this research was the relationship between participation in poverty reduction and the cost of equity and debt. The results of the research hypotheses test showed that there is a significant inverse relationship between participation in poverty reduction by companies with the cost of equity and between participation in poverty reduction by companies with the cost of debt.

Finding

According to the results obtained from the test of the research hypotheses, it is suggested to investors and other activists in the capital market to pay special attention to the participation in poverty reduction by companies as an important factor affecting the cost of debt and the cost of equity. because the results obtained from this research showed that participation in poverty reduction by companies reduce debt and equity costs in listed companies, and therefore companies that participate in poverty reduction have more financing costs. And they have lower capital requirements, so they can be more profitable stocks for their shareholders because they have lower costs for their owners, and they can be more suitable stocks to hold or buy. Meanwhile, the findings of this research have two important practical implications. First, the firm's implicit benefits for contributing to poverty alleviation largely depend on whether stakeholders appreciate, recognize, or support the firm's

contribution to poverty alleviation. If shareholders do this, companies involved in poverty alleviation will reap the benefits of reduced capital costs as well as increased sales and trade credits, as suggested by research findings. Therefore, to encourage more corporate participation in poverty alleviation, governments and the media should actively promote the importance of poverty alleviation to a wide range of stakeholders and seek their understanding and support in the poverty alleviation campaign. Second, for an emerging market in Iran, investors are generally less sophisticated than Western investors and tend to maintain short-term investment horizons. However, Iranian investors still recognize and appreciate companies' contributions to poverty reduction, as evidenced by the lower cost of capital for these companies. In this regard, companies are encouraged to contribute more to the eradication of poverty for their countries in order to achieve sustainable development of the economy and societies. Poverty eradication is a priority of the United Nations Sustainable Development Program, the World Bank, as well as many governments around the world. The companies admitted to the Tehran Stock Exchange play an essential role in helping the campaign to reduce poverty in the country. The aim is to investigate whether poverty alleviation by companies shapes their financing costs or not.

Conclusion

In this research, the relationship between participation in poverty reduction with equity cost and debt cost was made for the period 1396 to 1401. The statistical sample examined in this research includes 102 companies admitted to the Tehran Stock Exchange, with a total of 612 observations for the research period. The statistical method used in this research is the multivariate regression method using the panel data method. The results of this research show that there is a significant inverse relationship between participation in poverty reduction by companies with the cost of equity and between participation in poverty reduction by companies with the cost of debt.

رابطه مشارکت در کاهش فقر با هزینه حقوق صاحبان سهام و هزینه بدهی

محمدحسین فلاح زواره^۱، زهره حاجیها^۲

۱. دانشجوی دکتری حسابداری، گروه حسابداری، واحد بین الملل کیش، دانشگاه آزاد اسلامی، جزیره کیش، ایران، پست الکترونیکی: Hossein.fallahzavareh@gmail.com
۲. استاد حسابداری، گروه حسابداری، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران، نویسنده مسئول، پست الکترونیکی: drzhajiha@gmail.com

اطلاعات مقاله

چکیده

نوع مقاله: مقاله پژوهشی

صفحات ۱۳۷-۱۵۸

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۳/۰۳/۳۰

تاریخ پذیرش نهایی: ۱۴۰۳/۰۹/۱۴

واژگان کلیدی:

کاهش فقر؛ هزینه حقوق صاحبان سهام؛
هزینه بدهی

طبقه‌بندی JEL:

G14; G35; M41

معکوس، وجود دارد.

۱. مقدمه

فقر یک چالش طولانی مدت دولت‌ها در سراسر جهان بوده است که باعث ایجاد یک سری مشکلات مانند گرسنگی، بیماری‌ها و درگیری‌های اجتماعی می‌شود و بر ثبات و توسعه جامعه انسانی، تأثیر نامطلوب می‌گذارد. بنابراین، کاهش فقر همواره از اهداف اساسی سازمان ملل متحد برای توسعه پایدار بوده است. در سال ۲۰۱۵، سازمان ملل متحد یک فراخوان جهانی برای انجام اقداماتی برای ریشه کنی فقر در سرتاسر جهان انجام داد که اولین هدف اصلی برنامه ۲۰۳۰ سازمان ملل متحد برای توسعه پایدار

است(هی و همکاران، ۲۰۲۳)^۱. ایران به عنوان یکی از اعضای سازمان ملل متحد و یکی از بزرگترین کشورهای در حال توسعه است، اما دارای جمعیت زیاد با درآمد کمتر از خط فقر بین المللی می‌باشد. علاوه بر جمعیت زیاد فقر، ایران مدت‌هاست که با توسعه نابرابر و نابرابری درآمدی، مواجه بوده است که شدت نابرابری اجتماعی را تشدید کرده است. بنابراین کاهش فقر برای ایران به منظور دستیابی به هدف توسعه پایدار، از اهمیت بالایی برخوردار است. برای این منظور، ایران به طور مستمر تلاش زیادی برای مبارزه با فقر انجام داده است و ثروتمندان را برای کمک به فقرا، ترغیب کرده است.

در پاسخ به درخواست سازمان ملل برای اقداماتی برای پایان دادن به فقر، در ۲۴ دسامبر ۲۰۱۵، دولت ایران بر اهمیت مشارکت شرکت‌ها در کاهش فقر تأکید کرد. مشارکت در کاهش فقر به منابع قابل توجهی نیاز دارد که به طور قابل قبولی نیازهای مالی شرکت را افزایش می‌دهد. سهولت یا دشواری تامین مالی در هزینه‌های آن که توسط سرمایه‌گذاران دریافت می‌شود، آشکار می‌شود. هدف مطالعه ما این است که بررسی کنیم، آیا کاهش فقر توسط شرکت‌های ایرانی بر هزینه حقوق صاحبان سهام و هزینه بدهی‌های آنها، تاثیر می‌گذارد یا خیر.

فقرزدایی یک موضوع جدید در مورد تعداد بی شماری از مردم است. مطالعات موجود مسائل مرتبط با فقر را عمدتاً از دیدگاه کشاورزی، نیروی کار، سیاست‌ها و اقتصاد کلان بررسی می‌کنند (به عنوان مثال، بسلی و کانبور، ۱۹۸۸)^۲، (کانبور و همکاران، ۱۹۹۴)^۳، (ایرز و همکاران، ۲۰۰۱)^۴، (لویزا و راداتز، ۲۰۱۰)^۵. در این تحقیق با مستندسازی پیامدهای اقتصادی برای شرکتی که در زمینه فقرزدایی همکاری می‌کند، به ادبیات موجود در این زمینه کمک می‌شود. برای این منظور، هزینه‌ها و منافع مرتبط با کاهش فقر شرکتی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته و نشان می‌دهد که از دیدگاه سرمایه‌گذاران، این کمک‌ها برای کاهش فقر، برای یک شرکت، اتلاف پول نیست. یافته‌های تحقیق، شرکت‌ها را از یک مزیت مهم کمک به فقرا، آگاه می‌کند. کاهش هزینه‌های تامین مالی از هر دو بازار سهام و بازار بدهی، شرکت‌ها را تشویق می‌کند تا سهم بیشتری در کاهش فقر برای کشورشان، داشته باشند. علاوه بر این، تجزیه و تحلیل مکانیسم این تحقیق به شرکت‌ها یک مزیت بالقوه کاهش فقر را نشان می‌دهد: و این مزیت چیزی نیست جز بهبود در شهرت و اعتماد در بین سهامداران و صاحبان کسب و کارها.

این مطالعه همچنین به ادبیات مربوط به هزینه سرمایه کمک می‌کند. این تحقیق به عواملی که می‌توانند بر هزینه حقوق صاحبان سهام و هزینه بدهی یک شرکت تاثیر گذار باشند توجه داشته است (به

¹ He et al., 2023

² Besley & Kanbur 1988

³ Kanbur et al., 1994

⁴ Irz et al., 2001

⁵ Loayza & Raddatz 2010

عنوان مثال، (دهلیوال و همکاران، ۲۰۱۱)^۱، (فیلدز و همکاران، ۲۰۱۲)^۲، (والتا، ۲۰۱۲)^۳، (چیائو و همکاران، ۲۰۱۵)^۴. با این حال، مطالعات کمتری نشان می‌دهد که چگونه فعالیت‌های تجاری، هزینه‌های تامین مالی را شکل می‌دهند. ما این شکاف در ادبیات را با ارائه شواهد علی پر نموده ایم که نشان می‌دهد مشارکت شرکت‌ها در کاهش فقر هم هزینه سهام و هم هزینه بدهی را کاهش می‌دهد. بنابراین در این تحقیق به بررسی رابطه مشارکت در کاهش فقر با هزینه حقوق صاحبان سهام و هزینه بدهی، پرداخته شده است. این پژوهش با طرح مبانی نظری و پیشینه پژوهش‌های مرتبط با موضوع و همچنین تبیین روش پژوهش و فرضیه‌های برگرفته از مسئله و مبانی نظری پژوهش، ادامه یافته و سپس به تشریح نتایج آزمون فرضیه‌ها پرداخته شده است و در نهایت نتیجه گیری و پیشنهادها ارائه شده است.

۲. ادبیات موضوع

۲-۱. مبانی نظری

هزینه سرمایه یک شرکت نشان دهنده نرخ بازده مورد نیاز ارائه دهندگان سرمایه است که بر اساس ادراک آنها از ریسک و عملکرد آتی شرکت بدست می‌آید. اگر ریسک درک شده بالا (کم) و عملکرد مورد انتظار آتی پایین (بالا) باشد، سرمایه‌گذاران تمایل کمتری (بیشتر) به تامین سرمایه شرکت خواهند داشت که منجر به هزینه سرمایه بالاتر (کمتر) برای شرکت خواهد شد. مشارکت در کاهش فقر هم هزینه و هم منافع اقتصادی برای یک شرکت دارد، بنابراین می‌تواند تأثیرات متفاوتی بر درک سرمایه‌گذاران از عملکرد و ریسک‌های شرکت و بر این اساس، بر هزینه‌های تامین مالی شرکت داشته باشد (هی و همکاران، ۲۰۲۳).

از یک سو، مشارکت در کاهش فقر نیازمند منابع قابل توجهی از سوی شرکت است. حکمت و نظریه متعارف (به عنوان مثال، فریدمن، ۱۹۶۲، فریدمن، ۱۹۷۰)^۵ اشاره می‌کند که اولویت مدیریت شرکت به حداکثر رساندن ارزش سهامداران است. برای این منظور، مدیران باید منابع را به فعالیت‌های تجاری افزایش دهنده ارزش، اختصاص دهند و سود سهام بیشتری را بین سهامداران تقسیم کنند. اختصاص به فقرزدایی، نشان دهنده تخصیص ناکارآمد سرمایه و انتقال ثروت از سهامداران به اشخاص ثالث است که در نتیجه منابع ارزشمند کمتری برای سرمایه‌گذاری‌ها و عملیات سودآور، قابل استفاده است. چنین استفاده ناکارآمدی از منابع در مواردی که فقرزدایی بر اساس ترجیحات خیریه شخصی مدیران انجام

¹ Dhaliwal et al., 2011

² Fields et al., 2012

³ Valta, 2012

⁴ Chiao et al., 2015

⁵ Friedman 1962 and 1970

می‌شود، برجسته تر خواهد بود. مطالعات موجود شواهدی را ارائه می‌دهد که مدیران از منابع شرکت برای به دست آوردن منافع اجتماعی و دنبال کردن منافع شخصی خود استفاده می‌کنند (وربل و کارتر، ۲۰۰۲)^۱، (بارتاکوس و همکاران، ۲۰۰۲)^۲. زیرا کمک‌های خیریه می‌تواند شهرت و شبکه اجتماعی آنها را افزایش دهد (ماسیلوس و رضا، ۲۰۱۵)^۳، (گالاسکیویچ، ۱۹۹۷)^۴ و سطوح بالاتری از اعتبار، حقوق، و شهرت اجتماعی به دست آورد (کمپیل و همکاران، ۱۹۹۹)^۵، (هیلی، ۱۹۹۱)^۶. در این راستا، مشارکت شرکت‌ها در کاهش فقر ممکن است ریسک‌های شرکتی (عملکرد) درک شده توسط سرمایه‌گذاران را افزایش (کاهش) دهد و منجر به هزینه سرمایه بالاتری برای شرکت شود.

از سوی دیگر، فقرزدایی نشان‌دهنده همدلی و شفقت یک شرکت است و در نتیجه شهرت آن را افزایش می‌دهد و اعتماد سهامداران کسب و کار را جلب می‌کند. نظریه اقتصادی (کلین و لفلر، ۱۹۸۱) شهرت و اعتماد را به عنوان دارایی‌های نامشهود مهمی می‌داند که به شرکت کمک می‌کند تا به مزیت‌های رقابتی خود دست یابد (آوانگ و جوسف، ۲۰۰۹)^۷. شهرت خوب یک شرکت به شرکت کمک می‌کند تا از سهامدارانش حمایت تجاری کسب کند (هاریسون و ویکس، ۲۰۱۳)^۸ و به آن کمک می‌کند ارزش سرمایه‌گذاری را در چندین جنبه ایجاد کند. اول، مشارکت در کاهش فقر، تصویر شرکتی مطلوبی را در میان مشتریان ایجاد می‌کند و رضایت آنها را از محصولات و/یا خدمات شرکت افزایش می‌دهد، در نتیجه فروش آن را در بلندمدت ارتقا می‌دهد (کوتا و همکاران، ۲۰۰۱)^۹، (نگوین و لبلانک، ۲۰۰۱)^{۱۰}، (رابرتز و داوولینگ، ۲۰۰۲). دوم، تخصیص منابع برای فقرزدایی که مستقیماً به فعالیت‌های اصلی تجاری مربوط نمی‌شود، می‌تواند نشان‌دهنده این باشد که شرکت دارای منابع فراوان و شرایط مالی مناسب است و در نتیجه اعتبار آن را برای تامین‌کنندگان بهبود می‌بخشد. در نتیجه، آنها مایلند اعتبارات تجاری بیشتری را به شرکت ارائه دهند و خطرات تجاری آن را کاهش دهند (ژانگ و همکاران، ۲۰۱۴)^{۱۱}، (ژو و همکاران، ۲۰۲۰)^{۱۲}. سوم، مشارکت در کاهش فقر، واکنش فعال یک شرکت را به درخواست‌های دولت در مبارزه با فقر نشان می‌دهد و در نتیجه به یک شرکت کمک می‌کند تا رابطه خوب و پایداری با دولت ایجاد کند. این رابطه، شرکت را تسهیل می‌کند تا منابع بیشتری مانند زمین‌ها، روش‌های مالیاتی

¹ Werbel & Carter 2002

² Bartkus et al., 2002

³ Masulis & Reza 2015

⁴ Galaskiewicz, 1997

⁵ Campbell et al., 1999

⁶ Haley, 1991

⁷ Awang & Jusoff 2009

⁸ Harrison & Wicks 2013

⁹ Kotha et al., 2001

¹⁰ Nguyen & Leblanc 2001

¹¹ Zhang et al., 2014

¹² Xu et al., 2020

ترجیحی، وام‌ها و یارانه‌های مالی را از دولت به دست آورد (لی و همکاران، ۲۰۰۸)^۱، (لیو و همکاران، ۲۰۱۷)^۲، (چانگ و همکاران، ۲۰۲۱)^۳. منافع اقتصادی فوق از مشارکت در کاهش فقر به طور بالقوه، ریسک کسب و کار را کاهش داده و عملکرد آتی شرکت را افزایش می‌دهد.

با توجه به هزینه‌ها و منافع اقتصادی مرتبط با مشارکت در کاهش فقر، تأثیر آن بر هزینه سرمایه به طور قابل ملاحظه‌ای متفاوت است، بسته به درک سرمایه‌گذاران از ریسک‌های شرکتی و عملکرد ناشی از کاهش فقر. بنابراین، اینکه چگونه کاهش فقر شرکتی به هزینه سرمایه شکل می‌دهد، موضوعی باز و تجربی است که ارزش بررسی دارد. از آنجایی که شرکت‌های ایرانی پذیرفته شده در بورس به طور کلی تامین مالی سهام را به تامین مالی بدهی، در تامین سرمایه برای تامین نیازهای تجاری خود، ترجیح می‌دهند لذا ما ابتدا بر تحلیل هزینه سرمایه، توسط سرمایه‌گذاران سهام برای شرکت‌هایی تمرکز می‌کنیم که به دنبال کاهش فقر هستند. اگرچه ایجاد شهرت خوب از طریق کاهش فقر ممکن است سال‌ها طول بکشد و مزایای مرتبط با آن ممکن است به کندی تحقق یابد اما سرمایه‌گذاران نهادی همچنان احتمالاً این مزایا را درک کرده و برای آن ارزش قائل هستند، زیرا این سرمایه‌گذاران تمایل دارند افق سرمایه‌گذاری طولانی‌تری نسبت به سرمایه‌گذاران خرد داشته باشند و توانایی بیشتری برای کسب و کار دارند (جیامالوو و همکاران، ۲۰۰۲)^۴، (دایک و همکاران، ۲۰۱۹)^۵. در واقع، مطالعات قبلی نشان می‌دهد که سرمایه‌گذاران نهادی در کشورهای توسعه‌یافته مشتاق منابع اجتماعی هستند و اغلب توسط شرکت‌هایی که در کمک‌های خیریه مشارکت می‌کنند، جذب می‌شوند (به عنوان مثال، (گریوز و وادوک، ۱۹۹۴)^۶، (وانگ و همکاران، ۲۰۰۸)^۷، (ژانگ و همکاران، ۲۰۲۲). با این حال، چین از نظر شرایط اقتصادی، فرهنگ، پیشینه نهادی و غیره با کشورهای توسعه‌یافته متفاوت است، که ممکن است منجر به احساسات و دیدگاه‌های متفاوت سرمایه‌گذاران نهادی در مورد مشارکت شرکت‌ها در کاهش فقر شود. علاوه بر این، برخلاف بازار سهام ایالات متحده که در آن سرمایه‌گذاران نهادی در اکثر معاملات سهام مشارکت دارند (کای و ژنگ، ۲۰۰۴)^۸، بازار سهام دارای تعداد زیادی سرمایه‌گذار خرد است که حدود ۷۰ درصد از حجم معاملات در روز را تشکیل می‌دهند. از آنجایی که سرمایه‌گذاران خرد تمایل دارند افق‌های سرمایه‌گذاری کوتاه‌مدت داشته باشند و توجه محدودی به اطلاعات فعالیت‌های تجاری غیر اصلی دارند، بازار سرمایه، با حضور مسلط سرمایه‌گذاران خرد، ممکن است منافع بلندمدت را درک نکند یا ارزشی برای آن قائل نباشد. برای هزینه‌های مشارکت شرکت‌ها در کاهش فقر و از آنجایی که با توجه به دیدگاه

¹ Li et al., 2008

² Chang et al., 2021

³ Jiambalvo et al., 2002

⁴ Dyck et al., 2019

⁵ Graves & Waddock 1994

⁶ Wang et al., 2008

⁷ Cai & Zheng 2004

کلی سرمایه‌گذاران در مورد منافع در مقابل هزینه‌های کاهش فقر برای یک شرکت، مشخص نیست، چگونه کاهش فقر بر تمایل سرمایه‌گذاران برای ارائه سرمایه به شرکت (و در نتیجه هزینه حقوق صاحبان سهام) تأثیر می‌گذارد. تحقیق تجربی نشان می‌دهد اگر سرمایه‌گذاران انتظار داشته باشند که هزینه‌های فقرزدایی کمتر (بیشتر) از منافع شرکت باشد، تمایلی به سرمایه‌گذاری در سهام آن ندارند و در نتیجه هزینه تامین مالی آن کمتر (بالاتر) خواهد بود.

بدهی یکی دیگر از منابع حیاتی تامین مالی خارجی برای شرکت‌های بورسی است. برخلاف سهامدارانی که مشتاق بازده غیرعادی بالا در سرمایه‌گذاری‌های خود هستند، دارندگان بدهی درآمد ثابتی را در قالب بهره کسب می‌کنند و بنابراین بیشتر به ریسک نزولی شرکت‌ها اهمیت می‌دهند (داوینی و ایلونچ، ۱۹۹۲).^۱ کاهش فقر ممکن است مقدار زیادی از دارایی‌های نقدی را به خود اختصاص دهد و به طور قابل قبولی ریسک نکول یک شرکت را در کوتاه مدت افزایش دهد. با این حال، مشارکت در کاهش فقر ممکن است شهرت شرکت و اعتماد سهامداران را افزایش دهد و در نتیجه درآمدهای پایدار و جریان نقدی ورودی را در بلندمدت به شرکت بیاورد. از آنجایی که مشخص نیست وام دهندگان و پذیره نویسان در کشور تأکید بیشتری بر جریان‌های نقدی باثبات بلندمدت دارند یا خروجی‌های نقدی کوتاه مدت، تأثیر کاهش فقر بر هزینه بدهی برای شرکت‌ها موضوع تجربی دیگری است که ارزش بررسی دارد. بنابراین در این پژوهش به بررسی رابطه مشارکت در کاهش فقر با هزینه حقوق صاحبان سهام و هزینه بدهی پرداخته شده است. پژوهشگر در این پژوهش در صدد است تا بررسی کند که آیا ارتباطی بین مشارکت در کاهش فقر با هزینه حقوق صاحبان سهام و هزینه بدهی در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران، وجود دارد یا خیر؟

۲-۲. پیشینه تحقیق

هی و همکاران (۲۰۲۳)، به بررسی رابطه مشارکت در کاهش فقر با هزینه حقوق صاحبان سهام و هزینه بدهی پرداختند. نتایج نشان می‌دهد مشارکت شرکت‌ها در کاهش فقر منجر به هزینه کمتر حقوق صاحبان سهام و هزینه کمتر بدهی می‌شود، که نشان می‌دهد کاهش فقر هم توسط سرمایه‌گذاران سهام و هم اعتباردهندگان قدردانی می‌شود. این نتیجه برای شرکت‌های غیردولتی، شرکت‌هایی که از نظر مالی سالم هستند، شرکت‌هایی که یارانه‌های بیشتری از دولت‌های محلی دریافت می‌کنند و شرکت‌هایی که هزینه‌های بیشتری در تبلیغات دارند، آشکارتر است. تحلیل‌های میانجی‌گری بیشتر نشان می‌دهد که افزایش اعتبار و اعتماد در میان سهامداران، مکانیسم‌هایی است که از طریق آن کاهش فقر شرکتی، هزینه‌های تامین مالی را کاهش می‌دهد.

¹ D'Aveni & Ilinitch 1992

لی و همکاران (۲۰۲۳)^۱، به بررسی شمول مالی دیجیتال و کاهش فقر: شواهدی از توسعه پایدار چین پرداختند. شمول مالی دیجیتال، تأثیر حیاتی بر کاهش فقر در چین دارد، بنابراین توسعه شمول مالی دیجیتال ممکن است رویکردهای جدیدی را برای رشد فراگیر، فراهم کند و با گسترش پوشش و استفاده از خدمات مالی، امکانات بیشتری را برای توسعه پایدار ایجاد کند. نتایج نشان می‌دهد که گنجاندن مالی دیجیتال می‌تواند سهم قابل توجهی در کاهش فقر داشته باشد و نیز گنجاندن مالی دیجیتال، اثرات متفاوتی بر کاربران با سطوح فقر متنوع دارد. نتایج رگرسیون میانجی‌گری نشان می‌دهد که سطح درآمد و توزیع درآمد نقش حیاتی در کاهش فقر دارد. علاوه بر این، بر اساس مدل فضایی دوپین، گنجاندن مالی دیجیتال، کاهش فقر را با یک اثر سرریز، افزایش می‌دهد که با یک رابطه غیرخطی «U» همبستگی دارد و خطری پنهان از افزایش فقر را ایجاد می‌کند.

وانگ و همکاران (۲۰۲۳)^۲، به بررسی گنجاندن مالی دیجیتال و بهره‌وری کل عوامل در مناطق فقرزدایی: اندازه‌گیری اثر و شناسایی مکانیسم، پرداختند. این مطالعه نشان داد که: (۱) توسعه گنجاندن مالی دیجیتال در مناطق کاهش فقر، به طور قابل توجهی، شتاب توسعه درون‌زا را بهبود بخشیده است. به طور همزمان، پوشش، عمق استفاده، و دیجیتالی شدن گنجاندن مالی دیجیتال نقش مثبتی داشته است. (۲) ناهمگونی تجزیه و تحلیل نشان می‌دهد که توسعه شمول مالی دیجیتال برای بهبود شتاب توسعه درون‌زا در شهرستان‌های کاهش فقر، سطوح سرمایه انسانی و سطوح بالاتر اطلاعات در مناطق شرقی و مرکزی مفیدتر است. (۳) ارتقاء مقیاس صنعتی و شهرنشینی توسعه مکانیسم اصلی برای گنجاندن مالی دیجیتال در مناطق فقرزدایی برای افزایش شتاب توسعه درون‌زا است.

زو و همکاران (۲۰۲۳)^۲، به بررسی مشارکت بنگاه‌ها در کاهش هدفمند فقر بر هزینه تامین مالی بدهی پرداختند. کاهش فقر یک موضوع داغ در تحقیقات فعلی است. با استفاده از نمونه‌ای از شرکت‌های فهرست شده در چین، این مقاله بررسی می‌کند که آیا شرکت‌ها در پروژه هدفمند کاهش فقر، می‌توانند هزینه‌های تامین مالی بدهی را کاهش دهند یا خیر. این مطالعه نشان می‌دهد که چنین مشارکتی به طور موثر، هزینه‌های تامین مالی بدهی را کاهش می‌دهد. آزمون‌های مکانیزم نشان می‌دهد که چنین مشارکتی عدم تقارن اطلاعاتی، بین شرکت‌های داخلی و خارجی، را کاهش می‌دهد، ارزش و شهرت نام تجاری را افزایش می‌دهد و در نهایت منجر به کاهش هزینه‌های تامین مالی می‌شود. این یافته‌ها ماهیت برد-برد، مشارکت شرکت‌ها در کاهش هدفمند فقر را برجسته می‌کند و بینش‌های ارزشمندی را برای کشورهای در حال توسعه برای حذف پایدار فقر، ارائه می‌دهد.

¹ Lee et al., 2023

² Zhao et al., 2023

لو و همکاران (۲۰۲۳)^۱، به بررسی تاثیر مشارکت در کاهش هدفمند فقر بر کارایی سرمایه‌گذاری شرکت‌ها پرداختند. مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها در دهه‌های اخیر مورد توجه فزاینده‌ای قرار گرفته است. در این مقاله، بررسی می‌کنیم که چگونه مشارکت شرکت‌ها در کاهش فقر بر کارایی سرمایه‌گذاری تأثیر می‌گذارد. بر اساس بافت چین، متوجه شدیم که مشارکت در کاهش هدفمند فقر، کارایی سرمایه‌گذاری شرکت‌ها را از طریق دو کانال بهبود می‌بخشد: (۱) اثر منابع، که سرمایه‌گذاری کم شرکت‌ها را با دستیابی به منابع استراتژیک کاهش می‌دهد و (۲) اثر حاکمیتی، که عاملیت شرکت‌ها را کاهش می‌دهد. این مطالعه درک ما را از عوامل تعیین کننده کارایی سرمایه‌گذاری شرکتی و پیامدهای اقتصادی کاهش هدفمند فقر، غنی می‌کند.

بین فنگ و همکاران (۲۰۲۳)^۲، به بررسی ابتکارات هدفمند کاهش فقر و ایجاد ارزش پایدار شرکتی با تعیین نقش کنترل حاکمیت داخلی شرکتی در چین پرداختند. نتایج نشان می‌دهد که کاهش فقر هدفمند شرکتی و کنترل حاکمیت شرکتی داخلی، بر ارزش و حاکمیت شرکت تأثیر می‌گذارد. ارزش شرکت در نتیجه حاکمیت داخلی موثر افزایش می‌یابد. کنترل حاکمیت داخلی، رابطه مثبت بین کاهش فقر هدفمند شرکت و ایجاد ارزش را افزایش می‌دهد. یافته‌های این مطالعه نسبت به اقدامات جایگزین طرح‌های کاهش فقر، قوی است. علاوه بر این، تجزیه و تحلیل ناهمگونی، نشان می‌دهد که شرکت‌های غیر دولتی، شرکت‌های کوچک و با اهرم پایین که در فعالیتهای ضد فقر شرکت می‌کنند، در موقعیت بهتری برای دستیابی به ارزش‌آفرینی هستند. این مطالعه به ادبیات کاهش فقر، ایجاد ارزش شرکتی پایدار و کنترل حاکمیت داخلی شرکت، اضافه می‌کند. نتایج مطالعه ممکن است به سیاستگذاران و مدیران در ارزیابی استراتژی‌های تجاری خود، با تمرکز بیشتر بر انجام مسئولیت‌های اجتماعی برای ریشه‌کن کردن فقر از منطقه، از طریق بهبود سیاست‌های حاکمیتی برای ایجاد ارزش پایدار برای شرکت، کمک کند.

یه و همکاران (۲۰۲۲)^۳، به بررسی فناوری مالی به عنوان محرک کاهش فقر در چین: شواهدی از رویکرد رگرسیون نوآورانه پرداختند. نتایج تجربی نشان می‌دهد که اگرچه توسعه شاخص فین تک در بین مناطق استانی نابرابر است اما فین تک، به طور موثر، فقر را در هر استان کاهش می‌دهد. علاوه بر این، اثرات مثبت فین تک بر کاهش فقر در استان‌های کم‌درآمد بسیار قوی‌تر از استان‌های پردرآمد است. بنابراین، سیاست‌گذاران و دست‌اندرکاران باید سیستم‌های فناوری مالی دیجیتال بیشتری را بخصوص در استان‌های کم‌درآمد چین، بسازند.

¹ Lou et al., 2023

² Bin-Feng et al., 2023

³ Ye et al., 2022

با توجه به اینکه هیچ تحقیقی در ایران در زمینه مشارکت در کاهش فقر مربوط به شرکت‌های بورسی صورت نگرفته است لذا هیچ پیشینه‌ای برای تحقیق وجود ندارد و فقط به دو مورد در زمینه هزینه بدهی و هزینه حقوق صاحبان سهام بسنده شده است.

عسل فروش و همکاران (۱۴۰۲)، به بررسی نقش تعدیلگری مدیریت سود واقعی در رابطه بین مسئولیت اجتماعی شرکتی و هزینه حقوق صاحبان سهام پرداختند. نتایج نشان داد که بین مسئولیت اجتماعی شرکتی و هزینه حقوق صاحبان سهام رابطه منفی و معنی‌داری وجود دارد. همچنین مدیریت سود واقعی، رابطه بین مسئولیت اجتماعی شرکتی و هزینه حقوق صاحبان سهام را به صورت منفی و معنی‌داری، تعدیل می‌کند.

محمدمدی و همکاران (۱۴۰۱)، به بررسی نقش تعدیل‌کنندگی هزینه بدهی بر رابطه بین مسئولیت‌پذیری اجتماعی و ریسک سیستماتیک پرداختند. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که مسئولیت‌پذیری اجتماعی بر ریسک سیستماتیک تاثیر ندارد. همچنین نتایج پژوهش نشان داد که هزینه بدهی اثر تعدیل‌کنندگی ندارد و بر رابطه بین مسئولیت‌پذیری اجتماعی و ریسک سیستماتیک، تاثیر نمی‌گذارد.

۳. روش تحقیق

با توجه به تقسیم بندی علمی، از نظر هدف این پژوهش، از نوع پژوهش کاربردی است و از آنجا که موضوع این پژوهش رابطه مشارکت در کاهش فقر با هزینه حقوق صاحبان سهام و هزینه بدهی است، لذا می‌توان این پژوهش را در زمره پژوهش‌های توصیفی، قرارداد. این تحقیق از نظر تئوریک، جزء پژوهش‌های اثباتی و از منظر استدلال نیز جزء قیاسی - استقرایی است. همچنین روش شناسی پژوهش از نوع پس روی‌دادی می‌باشد، بدین معنا که پژوهش بر اساس اطلاعات گذشته انجام می‌شود. اطلاعات مورد استفاده در این پژوهش از صورت‌های مالی و یادداشت‌های پیوست صورت‌های مالی و همچنین از اطلاعات اولیه تابلوی بورس و نرم‌افزار ره آورد نوین، گردآوری شده است. جامعه آماری این پژوهش، شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران می‌باشد که شامل ۶۸۶ شرکت می‌باشد. نمونه‌گیری با استفاده از روش غربالگری صورت انجام شده است بدین صورت که شرکت‌هایی که حائز شرایط حضور در نمونه بوده‌اند به عنوان نمونه برگزیده شده‌اند و در صورت نداشتن شرایط از نمونه کنار گذاشته شده‌اند. نمونه آماری می‌بایست شرایط زیر را دارا باشد:

۱- قبل از سال ۱۳۹۷ در بورس اوراق بهادار تهران، پذیرفته شده باشند.

۲- اطلاعات مورد نیاز برای انجام این پژوهش را افشا نموده باشند.

در نهایت با توجه به شرایط در نظر گرفته شده تعداد ۱۰۲ شرکت به عنوان نمونه آماری، برگزیده شدند.

۳-۱. مدل و متغیرهای پژوهش

برای بررسی ارتباط بین مشارکت در کاهش فقر از سوی شرکت‌ها با هزینه حقوق صاحبان سهام از یک مدل رگرسیونی به صورت زیر استفاده شده است: (هی و همکاران، ۲۰۲۳)

$$r\ equity\ avg_{it} = \beta_0 + \beta_1 TPA_{it} + \beta_2 SIZE_{it} + \beta_3 SOE_{it} + \beta_4 AGE_{it} + \beta_5 ROA_{it} + \beta_6 LEVERAGE_{it} + \beta_7 salesgrowth_{it} + \beta_8 board\ indp_{it} + \beta_9 operating\ cash_{it} + \beta_{10} cash\ volatility_{it} + \varepsilon_{it} \quad (1)$$

$r\ equity\ avg_t$ = هزینه حقوق صاحبان سهام

هزینه حقوق صاحبان سهام بر اساس مدل داموداران (۲۰۰۲)، به صورت زیر قابل اندازه گیری می‌باشد که برای محاسبه آن از مدل رشد گوردون استفاده شده است:

$$r\ equity\ avg_t = \frac{D_1}{P_0} + g \quad (2)$$

D_1 = سود نقدی پرداخت شده در پایان سال اول

g = نرخ رشد سود تقسیمی است. برای محاسبه نرخ رشد سود تقسیمی نیز از رابطه زیر استفاده شده است:

$$g = \left[\frac{EPS_t}{EPS_0} \right] \left(\frac{1}{t} \right) - 1 \quad (3)$$

P_0 = قیمت سهام در ابتدای سال جاری

TPA = مشارکت در کاهش فقر از سوی شرکت‌ها (اگر شرکت‌ها در کاهش فقر مشارکت داشته باشند و اطلاعات و ارقام آن را افشا نموده باشند، برابر با ۱ و در غیر اینصورت برابر با ۰ خواهد بود) (منظور از مشارکت در کاهش فقر، هزینه‌های بشر دوستانه شرکت‌ها، در فعالیتهایی که موجبات کاهش فقر را فراهم می‌آورند، می‌باشد. مانند ساخت مدارس، کمک به تحصیل و مواردی از این قبیل...)

$SIZE$ = اندازه شرکت‌ها (برابر است با لگاریتم طبیعی کل دارایی‌های شرکت‌ها).

SOE = اگر شرکت دارای مالکیت دولتی باشد برابر با ۱ و در غیر اینصورت برابر ۰ است (دولتی یعنی شرکتی که بزرگترین سهامدار نهایی آن متعلق به یک نهاد دولتی است).

AGE = عمر شرکت‌ها (لگاریتم طبیعی عمر شرکت‌ها از زمان پذیرفته شدن در بورس اوراق بهادار).

ROA = سودآوری شرکت‌ها (برابر است با سود خالص تقسیم بر کل دارایی‌های شرکت‌ها).

$LEVERAGE$ = اهرم مالی شرکت‌ها (کل بدهی تقسیم بر کل دارایی‌های شرکت‌ها).

$Salesgrowth$ = رشد فروش شرکت‌ها (درصد رشد فروش شرکت در سال جاری نسبت به سال مالی گذشته).

$board\ indp$ = استقلال هیات مدیره (برابر است با نسبت اعضای غیر موظف هیات مدیره به کل اعضای هیات مدیره).

operating cash = جریانات نقدی عملیاتی (جریان‌های نقدی عملیاتی یک شرکت برای یک سال مالی تقسیم بر کل دارایی‌های شرکت در پایان سال مالی).

cash volatility = نوسانات نسبت‌های نقدی یک شرکت که به عنوان انحراف استاندارد نسبت‌های وجه نقد به کل دارایی‌ها برای سه سال مالی اخیر محاسبه می‌شود.

برای بررسی ارتباط بین مشارکت در کاهش فقر از سوی شرکت‌ها با هزینه بدهی از یک مدل رگرسیونی به صورت زیر استفاده شده است (هی و همکاران، ۲۰۲۳):

$$r\ debt_{it} = \beta_0 + \beta_1 TPA_{it} + \beta_2 SIZE_{it} + \beta_3 SOE_{it} + \beta_4 AGE_{it} + \beta_5 ROA_{it} + \beta_6 LEVERAGE_{it} + \beta_7 salesgrowth_{it} + \beta_8 board\ indp_{it} + \beta_9 operating\ cash_{it} + \beta_{10} cash\ volatility_{it} + \varepsilon_{it} \quad (4)$$

r debt = هزینه بدهی شرکت‌ها

در پژوهش حاضر هزینه بدهی شرکت‌ها به پیروی از باچا و همکاران (۲۰۲۰)، از نسبت مخارج بهره‌ای به مجموع بدهی‌های شرکت‌ها در پایان سال مالی استفاده شده است.

۴. یافته‌های پژوهش

انجام آزمون فرضیه‌ها، مستلزم برقراری فرض‌های مانا بودن متغیرهای تحقیق، همسانی واریانس و عدم خود همبستگی است. زیرا در صورت عدم برقراری، نتایج بدست‌آمده قابلیت اتکا ندارند و این امر موجب استنتاج‌های غلط می‌شود. پس از اطمینان از برقراری فروض رگرسیون به آزمون فرضیه‌های پژوهش پرداخته شده است.

جدول (۱): نتایج آزمون مانایی متغیرها

احتمال	آماره	علامت اختصاری
۰/۰۰۰	۹۸/۲۳۹۸	r equity avgt
۰/۰۰۰	۱۰۵/۰۰۱۳	TPA
۰/۰۰۰	۶۱/۷۰۱۸	SIZE
۰/۰۰۰	۱۸۴/۷۰۷۳۲	SOE
۰/۰۰۰	۹۸/۶۸۶۵۳	AGE
۰/۰۰۰	۱۳۲/۴۶۹۲	ROA
۰/۰۰۰	۱۴۵/۰۲۱۳	LEVERAGE
۰/۰۰۰	۱۲/۹۸۵۱	salesgrowth
۰/۰۰۰	۱۴۶/۵۱۳۴	board indp
۰/۰۰۰	۱۵۵/۸۵۷	operating cash
۰/۰۰۰	۱۳۷/۴۱۲۷	cash volatility
۰/۰۰۰	۱۰۲/۸۵۶	r debt

منبع: یافته‌های تحقیق

همان‌طور که در جدول بالا نمایان است سطح احتمال کلیه متغیرهای تحقیق در آزمون ریشه واحد، کوچک‌تر از ۰/۰۵ است که نشان‌دهنده این است که این متغیرها مانا هستند. این بدان معنی است که میانگین و واریانس متغیرها در طول زمان و کوواریانس متغیرها بین سال‌های مختلف ثابت بوده است. در نتیجه استفاده از این متغیرها در مدل باعث به وجود آمدن نتایج کاذب نمی‌شود.

جدول (۲): نتایج آزمون عامل افزایش واریانس

نماد متغیر	مقدار VIF
TPA	۱/۲۲۲۷۴۱
SIZE	۱/۱۴۵۷۱۷
SOE	۲/۰۰۲۱۳۸
AGE	۱/۶۵۳۴۱۵
ROA	۱/۸۵۴۲۶۳۱
LEVERAGE	۱/۹۸۵۶۷۴
salesgrowth	۱/۵۲۴۱۶۳
board indp	۱/۹۴۹۹۲۱
operating cash	۱/۶۲۰۶۰۹
cash volatility	۱/۰۵۳۴۲۹

منبع: یافته‌های تحقیق

بر اساس نتایج جدول بالا مقدار آماره آزمون برای کلیه متغیرها مقادیر بدست آمده، زیر ۵ هستند و بنابراین هم خطی بین متغیرها وجود ندارد و تخمین رگرسیون به‌دست‌آمده، معتبر است.

جدول (۳): نتایج آزمون ناهمسانی واریانس ها

مدل	مقدار آماره	p-value	نتیجه
مدل ۱	۱/۲۳۴	۰/۳۳۲۵	عدم وجود ناهمسانی واریانس
مدل ۲	۰/۴۹۸	۰/۷۵۴۶	عدم وجود ناهمسانی واریانس

منبع: یافته‌های تحقیق

در ادامه جهت پرهیز از نادیده گرفتن نقض فرض همسانی واریانس و رخداد نتایج کاذب ممکن در روند تخمین، لازم است که از روش مناسب برای تشخیص وجود یا عدم وجود ناهمسانی واریانس با آزمون معتبر استفاده شود. برای این منظور از آزمون براش - پاگان با فرض صفر مبنی بر عدم وجود ناهمسانی واریانس جملات باقی مانده، استفاده شده است.

نتایج به دست آمده از این آزمون که در جدول زیر منعکس شده است حاکی از تایید فرض صفر مبنی بر همسانی واریانس‌ها برای مدل است، لذا در مدل، مشکل ناهمسانی واریانس وجود ندارد ($p > 0.05$).

۴-۱. آزمون فرضیه‌ها

۱- بین مشارکت در کاهش فقر از سوی شرکت‌ها و هزینه حقوق صاحبان سهام، رابطه معنی داری وجود دارد.

۲- بین مشارکت در کاهش فقر از سوی شرکت‌ها و هزینه بدهی، رابطه معنی داری وجود دارد.

جدول (۴): نتایج آزمون فرضیه اول

متغیرها	ضریب برآوردی	خطای استاندارد	آماره آزمون t	احتمال آزمون t
TPA	-۰/۵۱۲۵۳۲	۰/۰۳۳۷۹۶	-۱۵/۱۶۵۴۵	۰/۰۰۰۰
SIZE	۰/۵۶۹۴۰۶	۰/۰۳۴۴۱۹	۱۶/۵۴۲۵۳	۰/۰۰۰۰
SOE	۰/۷۷۷۱۱۷	۰/۱۰۲۸۷	۷/۵۵۴۳۶۳	۰/۰۰۰۰
AGE	۰/۸۰۲۹۳۵	۰/۱۲۳۷۶۸	۶/۴۸۷۳۹۶	۰/۰۰۰۰
ROA	۰/۳۴۸۳۳۸	۰/۰۳۹۳۸۳	۸/۸۴۲۴۰۷	۰/۰۰۰۰
LEVERAGE	۰/۷۶۳۱۴۲	۰/۰۸۱۶۸۵	۹/۳۴۲۵۴۴	۰/۰۰۰۰
salesgrowth	۰/۰۱۱۵۴۸	۰/۰۰۲۸۳۶	۴/۰۷۱۲۴۸	۰/۰۰۰۱
board indp	۰/۰۴۲۰۱	۰/۰۰۹۱۳	۴/۶۰۱۵	۰/۰۰۰۰
operating cash	۰/۰۰۵۱۵۲	۰/۰۰۲۱۵۷	۲/۳۸۷۹۳۴	۰/۰۰۲۰۸
cash volatility	۰/۱۶۴۸۴۸	۰/۰۴۷۲۹	۳/۴۸۵۸۷۴	۰/۰۰۱۰
C	۰/۵۰۳۸۲۲	۰/۱۲۱۴۷۴	۴/۱۴۷۵۸۴	۰/۰۰۰۰
ضریب تعیین	۰/۷۷۳۴۹۵	معیار دوربین واتسون		۱/۷۴۸۸۴۹
ضریب تعیین تعدیل شده	۰/۷۶۵۱			
فیشر F آماره	۱۰۴/۴۸۸۳			
فیشر F احتمال	۰/۰۰۰۰			

منبع: یافته‌های تحقیق

سطح معنی داری آماره F برای فرضیه اول تحقیق کمتر از پنج صدم می‌باشد بنابراین فرضیه اول تحقیق تایید می‌گردد و با توجه به اینکه مقدار آماره t مربوط به مشارکت در کاهش فقر از سوی شرکت‌ها برابر با ۱۵/۱۶۵- می‌باشد و سطح معنی داری آن کمتر از ۰/۰۵ می‌باشد لذا می‌توان گفت که بین مشارکت در کاهش فقر از سوی شرکت‌ها و هزینه حقوق صاحبان سهام، رابطه معنی داری صورت معکوس وجود دارد و این رابطه بدان مفهوم می‌باشد که مشارکت در کاهش فقر از سوی شرکت‌ها باعث کاهش هزینه

حقوق صاحبان سهام گردیده است. با توجه به اینکه آماره دوربین واتسون بین ۱/۵ تا ۲/۵ قرار دارد لذا خود همبستگی بین اجزای اخلاص مدل وجود ندارد.

جدول (۵): نتایج آزمون فرضیه دوم

متغیرها	ضریب برآوردی	خطای استاندارد	آماره آزمون t	احتمال آزمون t
TPA	-۰/۲۱۱۰۸۷	۰/۰۲۳۴۶۵	-۸/۹۹۶۰۲۲	۰/۰۰۰۰
SIZE	۰/۰۷۹۹۶۴	۰/۰۲۴۹۱۴	۳/۲۰۹۶۳۳	۰/۰۰۰۰
SOE	۰/۰۸۰۲۸۵	۰/۰۰۷۸۴۳	۱۰/۲۳۶۵۴	۰/۰۰۰۰
AGE	۰/۶۴۸۴۹۱	۰/۰۸۰۸۶۱	۸/۰۱۹۸۴۵	۰/۰۰۰۰
ROA	۰/۴۶۶۵۷۲	۰/۰۴۷۰۲۶	۹/۹۲۱۶۰۶	۰/۰۰۰۰
LEVERAGE	۰/۲۲۰۴۳۳	۰/۰۲۲۲۴۹	۹/۹۰۷۳۱۴	۰/۰۰۰۰
salesgrowth	۰/۰۳۹۲۵۳	۰/۰۰۹۱۶۱	۴/۲۸۴۸۳۸	۰/۰۰۰۰
board indp	۰/۰۲۰۱۴۱	۰/۰۰۵۷۳۴	۳/۵۱۸۶۴۵	۰/۰۰۰۰۵
operating cash	۰/۰۰۹۱۴۶	۰/۰۰۲۹۷۷	۳/۰۷۲۲۰۳	۰/۰۰۳۴
cash volatilityt	۰/۰۷۴۲	۰/۰۱۶۳۷۸	۴/۵۳۰۳۳۳	۰/۰۰۰۰
C	۰/۲۴۷۹۸	۰/۰۱۶۳۷۸	۲/۷۸۷۷۸۲	۰/۰۰۵۵
ضریب تعیین	۰/۵۳۷۵۲۸	معیار دوربین واتسون		۱/۸۵۴۲۱۴
ضریب تعیین تعدیل شده	۰/۵۲۹۵۰۸۰			
فیشر F آماره	۶۴/۵۲۶۳۱			
فیشر F احتمال	۰/۰۰۰۰			

منبع: یافته‌های تحقیق

سطح معنی داری آماره F برای فرضیه دوم تحقیق، کمتر از پنج صدم می‌باشد بنابراین فرضیه دوم تحقیق تایید می‌گردد و با توجه به اینکه مقدار آماره t مربوط به مشارکت در کاهش فقر از سوی شرکت‌ها، برابر با ۸/۹۹۶- می‌باشد و سطح معنی داری مربوط به آن کمتر از ۰/۰۵ می‌باشد لذا می‌توان گفت که مشارکت در کاهش فقر از سوی شرکت‌ها، باعث کاهش هزینه حقوق صاحبان سهام می‌شود. با توجه به اینکه آماره دوربین واتسون بین ۱/۵ تا ۲/۵ قرار دارد لذا خود همبستگی بین اجزای اخلاص جود ندارد و می‌توان از رگرسیون استفاده نمود.

۵. بحث و نتیجه گیری

فقرزدایی یک مسئله نوظهور در مورد تعداد بی‌شماری از زمینیان است. مطالعات موجود، مسائل مرتبط با فقر را عمدتاً از دیدگاه کشاورزی، نیروی کار، سیاست‌ها و اقتصاد کلان بررسی می‌کنند. در این تحقیق با

مستندسازی پیامدهای اقتصادی برای شرکت‌هایی که در زمینه فقرزدایی مشارکت می‌کنند، به این ادبیات کمک نمودیم. یافته‌های اصلی این تحقیق، شرکت‌ها را از یک مزیت مهم کمک به فقرا، آگاه می‌کند که آن در واقع کاهش هزینه‌های تامین مالی از هر دو بازار سهام و بازار بدهی می‌باشد. این موضوع شرکت‌ها را تشویق می‌کند تا سهم بیشتری در کاهش فقر برای کشورشان داشته باشند. علاوه بر این، تجزیه و تحلیل مکانیسم کمک به کاهش فقر در شرکت‌ها، یک مزیت بالقوه در زمینه بهبود در شهرت و اعتماد در بین سهامداران و کسب و کارها را نشان می‌دهد. برخلاف مطالعات قبلی که عملکرد کلی مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها را بررسی می‌کردند در این تحقیق بر مسئولیت شرکت در قبال سهامدارانی که تأثیر کمی (یعنی افراد ضعیف) بر عملکرد شرکت دارند، تمرکز گردید. کاهش فقر در مقایسه با سایر فعالیت‌های مسئولیت اجتماعی شرکتی مرتبط با کارمندان، تامین‌کنندگان و مشتریان شرکت، تأثیر چندانی بر فعالیت‌های تجاری اصلی شرکت‌ها ندارد. از این رو، کاهش فقر شرکتی ممکن است انگیزه کمی برای کسب سود داشته باشد و می‌تواند نشان دهنده همدلی و شفقت شرکت نسبت به دیگران باشد. مطالعات موجود در مورد کاهش فقر شرکتی بر بررسی عوامل تعیین کننده چنین اقدامات بشردوستانه متمرکز بوده و تأثیر آن بر ارزش شرکت یا بازده سهام می‌تواند جالب توجه باشد. هدف اصلی این تحقیق رابطه مشارکت در کاهش فقر با هزینه حقوق صاحبان سهام و هزینه بدهی بوده است. نتایج حاصل شده از آزمون فرضیه‌های تحقیق نشان داد که بین مشارکت در کاهش فقر از سوی شرکت‌ها و هزینه حقوق صاحبان سهام و بین مشارکت در کاهش فقر از سوی شرکت‌ها و هزینه بدهی، رابطه معنی داری به صورت معکوس وجود دارد. این نتایج هم راستا با نتایج حاصل شده از تحقیقات هی و همکاران (۲۰۲۳)، لی و همکاران (۲۰۲۳)، یه و همکاران (۲۰۲۲)، وانگ و همکاران (۲۰۲۳)، زو و همکاران (۲۰۲۳)، لو و همکاران (۲۰۲۳) و بین فنگ و همکاران (۲۰۲۳)، می‌باشد.

با توجه به نتایج حاصل شده از آزمون فرضیه‌های تحقیق به سرمایه‌گذاران و سایر فعالان در بازار سرمایه پیشنهاد می‌گردد که به مشارکت در کاهش فقر از سوی شرکت‌ها به عنوان یک عامل مهم و تأثیر گذار بر هزینه بدهی و هزینه حقوق صاحبان سهام، توجه ویژه ای داشته باشند زیرا نتایج حاصل شده از این تحقیق نشان داد که مشارکت در کاهش فقر از سوی شرکت‌ها باعث کاهش هزینه‌های بدهی و حقوق صاحبان سهام در شرکت‌های بورسی می‌گردد و بنابراین شرکت‌هایی که در مشارکت برای کاهش فقر، مشارکت بیشتری دارند، هزینه‌های تامین مالی و تامین سرمایه کمتری دارند و بنابراین می‌توانند سهام مناسب تری برای نگهداری یا خرید باشند.

در ضمن یافته‌های این تحقیق دو مفهوم عملی مهم دارند. اولاً، مزایای ضمنی شرکت برای مشارکت در کاهش فقر، عمدتاً به این بستگی دارد که آیا ذینفعان از مشارکت شرکت در کاهش فقر، قدردانی می‌کنند یا از آن حمایت می‌کنند. اگر سهامداران این کار را انجام دهند، شرکت‌هایی که در کاهش فقر مشارکت دارند، از مزایای کاهش هزینه سرمایه و همچنین افزایش فروش و اعتبارات تجاری، همانطور که توسط

یافته‌های تحقیق پیشنهاد می‌شود، بهره مند خواهند شد. بنابراین، برای تشویق مشارکت بیشتر شرکت‌ها در کاهش فقر، دولت‌ها و رسانه‌ها باید به طور فعال، اهمیت فقرزدایی را برای طیف گسترده‌ای از ذینفعان، تبلیغ کنند و درک و حمایت آنها را در کمپین فقرزدایی جستجو کنند. ثانیاً، برای یک بازار نوظهور در ایران، سرمایه‌گذاران عموماً در مقایسه با سرمایه‌گذاران غربی از پیچیدگی پایین‌تری برخوردار هستند و تمایل دارند افق‌های سرمایه‌گذاری کوتاه‌مدت را حفظ کنند. با این حال، سرمایه‌گذاران ایرانی همچنان مشارکت شرکت‌ها در کاهش فقر را می‌شناسند و از آن‌ها قدردانی می‌کنند. در این راستا، شرکت‌ها تشویق می‌شوند تا سهم بیشتری در ریشه‌کنی فقر برای کشورشان داشته باشند تا به توسعه پایدار اقتصادی دست یابند.

۶. تعارض منافع

هیچگونه تعارض منافع توسط نویسندگان بیان نشده است.

References

- Asal Farush, B. and Navidi Abbaspour, I. (2024). The moderating role of real profit management in the relationship between corporate social responsibility and the cost of equity. the 10th International Conference on Management, Economics and Accounting, Tehran, (In persian)
- Awang, Z., Jusoff, K. (2009). The effects of corporate reputation on the competitiveness of Malaysian telecommunication service providers. *International Journal of Business and Management*, 4(5), 173–178. Retrieved from <https://doi.org/10.553/ijbm.v4n5p173/>
- Bartkus, B.R., Morris, S. A. and Seifert, B. (2002). Governance and corporate philanthropy: Restraining Robin Hood? *Business and Society*. 41 (3), 319–344. Retrieved from <https://doi.org/1177/0007650302041003004/>
- Besley, T., Kanbur, R. (1988). Food subsidies and poverty alleviation. *Economic Journal*, 98 (392), 701–719.
- Bin-Feng, C., Zhe, L., Mirza, S. S. and Safdar, R. (2023). Targeted poverty alleviation initiatives and corporate sustainable value creation: Determining the role of corporate internal governance control in China. *Heliyon*, e17686. Retrieved from <https://doi.org/1016/j.heliyon.2023.e17686/>
- Cai, F. and Zheng, L. (2004). Institutional trading and stock returns. *Finance Research Letters*, 1(3), 178–189. Retrieved from <https://doi.org/10.1016/j.frl.2004.06.003/>
- Campbell, L., Gulas, C.S. and Gruca, T.S. (1999). Corporate giving behavior and decision-maker social consciousness. *Journal of Business Ethics*, 19 (4), 375–383.
- Chang, Y., He, W. and Wang, J. (2021). Government initiated corporate social responsibility activities: Evidence from a poverty alleviation campaign in China.

- Journal of Business Ethics, 173 (4), 661–685. Retrieved from <https://doi.org/10.1007/s10551-020-04538-w/>
- Chiao, C., Lin, C. and Lai, Y. (2015). Transparency, firm characteristics and cost of equity. *Journal of Accounting and Finance*, 15 (6), 46–56.
 - Dhaliwal, D.S., Li, O.Z., Tsang, A. and Yang, Y.G. (2011). Voluntary nonfinancial disclosure and the cost of equity capital: The initiation of corporate social responsibility reporting. *The Accounting Review*, 86 (1), 59–100. Retrieved from <https://doi.org/10.2308/accr.00000005/>
 - D’Aveni, R.A. and Ilinitich, A.Y. (1992). Complex patterns of vertical integration in the forest products industry: Systematic and bankruptcy risks. *Academy of Management Journal*, 35 (3), 596–625. Retrieved from <https://doi.org/10.5465/256488/>
 - Dyck, A., Lins, K.V., Roth, L. and Wagner, H.F. (2019). Do institutional investors drive corporate social responsibility? International Evidence. *Journal of Financial Economics*, 131 (3), 693–714. Retrieved from <https://doi.org/10.1016/j.jfineco.2018.08.013/>
 - Fields, L.P., Fraser, D.R. and Subrahmanyam, A. (2012). Board quality and the cost of debt capital: The case of bank loans. *Journal of Banking and Finance*, 36 (5), 1536–1547. Retrieved from <https://doi.org/10.1016/j.bankfin.2011.12.016/>
 - Friedman, M. (1962). *Capitalism and freedom*. University of Chicago Press, Chicago.
 - Friedman, M. (1970). The social responsibility of business is to increase its profits. *New York Times Magazine*, 3, 32–33, 122, 124, 126.
 - Galaskiewicz, J. (1997). An urban grants economy revisited: Corporate charitable contributions in the twin cities, 1979–81, 1987–89. *Administrative Science Quarterly*, 42 (3), 445–471. Retrieved from <https://doi.org/10.2307/2393734/>
 - Graves, S.B. and Waddock, S.A. (1994). Institutional owners and corporate social performance. *The Academy of Management Journal*, 37 (4), 1034–1046. Retrieved from <https://doi.org/10.2307/256611/>
 - Haley, U.C.V. (1991). Corporate contributions as managerial masques: Reframing corporate contributions as strategies to influence society. *Journal of Management Studies*, 28 (5), 485–510. Retrieved from <https://doi.org/10.1111/j.1467.1991.tb0065.x/>
 - Harrison, J.S. and Wicks, A.C. (2013). Stakeholder theory, value, and firm performance. *Business Ethics Quarterly*, 23 (1), 97–124. Retrieved from <https://doi.org/10.5840/beq20132314/>
 - He, G., Li, Z., Yu, L., and Zhou, Z. (2023). Contribution to poverty alleviation: A waste or benefit for corporate financing? *Journal of International Financial Markets, Institutions and Money*, 89, 101875. Retrieved from <https://doi.org/10.1016/j.intfin.2023.101875/>

- Irz, X., Lin, L. and Thirtle, C. (2001). Agricultural productivity growth and poverty alleviation. *Development Policy Review*, 19 (4), 449–466. Retrieved from <https://doi.org/10.1111/1467-7679.00144/>
- Jiambalvo, J., Rajgopal, S. and Venkatachalam, M. (2002). Institutional ownership and the extent to which stock prices reflect future earnings. *Contemporary Accounting Research*, 19 (1), 117–145. Retrieved from <https://doi.org/10.1506/EQUA-NVJ9-E712-UKBJ/>
- Kanbur, R., Keen, M. and Tuomala, M. (1994). Labor supply and targeting in poverty alleviation programs. *World Bank Economic Review*, 8 (2), 191–211. Retrieved from <https://doi.org/10.1093/wber/8.2.191/>
- Klein, B. and Leffler, K.B. (1981). The role of market forces in assuring contractual performance. *Journal of Political Economy*, 89 (4), 615–641. Retrieved from <https://doi.org/10.1086/260996/>
- Kotha, S., Rindova, V.P., and Rothaermel, F.T. (2001). Assets and actions: Firm-specific factors in the internationalization of U.S. internet firms. *Journal of International Business Studies*, 32 (4), 769–791. Retrieved from <https://doi.org/10.1057/palgrave.jibs.8490994/>
- Lee, C. C., Lou, R. and Wang, F. (2023). Digital financial inclusion and poverty alleviation: Evidence from the sustainable development of China. *Economic Analysis and Policy*, 77(C), 418-434. Retrieved from <https://doi.org/10.1016/j.eap.2022.12.004/>
- Loayza, N.V. and Raddatz, C. (2010). The composition of growth matters for poverty alleviation. *Journal of Development Economics*, 93 (1), 137–151. Retrieved from <https://doi.org/10.1016/j.jdeveco.2009.03.008/>
- Li, H., Meng, L., Wang, Q. and Zhou, L.A. (2008). Political connections, financing and firm performance: Evidence from Chinese private firms. *Journal of Development Economics*, 87 (2), 283–299. Retrieved from <https://doi.org/10.1016/j.jdeeco.2007.03.001/>
- Liu, H., Yang, J.Y. and Augustine, D. (2017). Political ties and firm performance: The effects of prosself and prosocial engagement and institutional development. *Global Strategy Journal*, 8 (3), 471–502. Retrieved from <https://doi.org/10.1002/gsj.1194/>
- Lou, Y., Zhou, W. and Ma, Y. (2023). The impact of involvement in targeted poverty alleviation on corporate investment efficiency. *Economic Analysis and Policy*, 79(C), 418-434, Retrieved from <https://doi.org/10.1016/j.eap.2023.06.023/>
- Masulis, R.W. and Reza, S.W. (2015). Agency problems of corporate philanthropy. *The Review of Financial Studies*, 28 (2), 592–636. Retrieved from <https://doi.org/10.1093/rfs/hhu082/>
- Mohammadi, M. Usefvand, D. and Hemti, H. (2022). The role of debt cost adjustment on the relationship between social responsibility and systematic risk. *Journal of Capital Market Analysis*, 2(3), 1-26. Retrieved from <https://dor.isc.ac/20.1001.1.27833488.1401.2.3.1.8/> (In Persian)

- Nguyen, N. and Leblanc, G. (2001). Corporate image and corporate reputation in customers' retention decisions in services. *Journal of Retailing Consumer Services*, 8 (4), 227–236. Retrieved from [https://doi.org/10.1016/s0969-6989\(00\)00029-1/](https://doi.org/10.1016/s0969-6989(00)00029-1/)
- Roberts, P.W. and Dowling, G.R. (2002). Corporate reputation and sustained superior financial performance. *Strategic Management Journal*, 23 (12), 1077–1093. Retrieved from <https://doi.org/10.1002/smj.274/>
- Valta, P. (2012). Competition and the cost of debt. *Journal of Financial Economics*, 105 (3), 661–682. Retrieved from <https://doi.org/10.1016/j.fineco.2012.04.004/>
- Wang, H., Choi, J. and Li, J. (2008). Too little or too much? Untangling the relationship between corporate philanthropy and firm financial performance. *Organization Science*, 19 (1), 143–159. Retrieved from <https://doi.org/10.1287/orsc.1070.02.0271/>
- Wang, Z., Liu, D., Bai, B. and Wang, H. (2023). Digital Financial Inclusion and Total Factor Productivity in Poverty Alleviation Regions: Effect Measurement and Mechanism Identification, Available at SSRN 4548337. Retrieved from <https://doi.org/10.2139/ssrn.4548337/>
- Werbel, J.D. and Carter, S.M. (2002). The CEO's influence on corporate foundation giving. *Journal of Business Ethics*, 40 (1), 47–60. Retrieved from <https://doi.org/10.2023/A:109904820344/>
- Xu, H., Wu, J. and Dao, M. (2020). Corporate social responsibility and trade credit. *Review of Quantitative Finance and Accounting*, 54 (4), 1389–1416. Retrieved from <https://doi.org/10.1007/s11156-00829-0/>
- Ye, Y., Chen, S. and Li, C. (2022). Financial technology as a driver of poverty alleviation in China: Evidence from an innovative regression approach. *Journal of Innovation & Knowledge*, 7(1), 100164. Retrieved from <https://doi.org/10.1016/j.jik.2020.100164/>
- Zhang, M., Ma, L., Su, J. and Zhang, W. (2014). Do suppliers applaud corporate social performance? *Journal of Business Ethics*, 121(4), 543–557. Retrieved from <https://doi.org/10.1007/s10551-013-1735-x/>
- Zhang, H., Huang, J., Wu, K., Wang, S., Nygaard, C. and Qiu, Y. (2022). Do political connections affect corporate poverty alleviation decisions? Evidence from China. *Economic Review*, 73, 101785. Retrieved from <https://doi.org/10.1016/j.checo.2022.101785/>
- Zhao, W., Liang, Y. and Li, P. (2023). Can enterprises' participation in targeted poverty alleviation reduce the cost of debt financing? Evidence from China. *Finance Research Letters*, 58, 104551. Retrieved from <https://doi.org/10.1016/j.frl.2023.104551/>